

dosarul nr.2ra-1686/18

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (I. Goncearuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Tîltu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tîltu împotriva Consiliului orășenesc Florești, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Servicii comunale Florești” cu privire la încasarea despăgubirilor,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Mihail Tîltu și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2017, Mihail Tîltu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Florești cu privire la încasarea despăgubirilor.

În motivarea cererii a invocat că, fiind eliberat prin transfer din funcția de inginer-metrolog din cadrul SRL „Florești – Gaz”, conform deciziei consiliului SA „Servicii comunale Florești” din 30 noiembrie 2015 a fost numit în funcție de administrator pe termen nelimitat.

A notat că, în urma examinării cererii de chemare în judecată depusă de SA „Servicii comunale Florești” și de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Florești cu privire la anularea deciziilor și cererile depuse de Garmaș Valeriu, Șura Procopii, Cojocar Grigore ș.a. împotriva Consiliului orășenesc Florești, intervenienți accesorii SA „Servicii Comunale Florești”, Tîltu Mihail, Ceapa Valeriu ș.a. cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție și încasarea sumei retribuirii muncii, Judecătoria Florești prin hotărârea din 08 septembrie 2016, a hotărât inclusiv și restabilirea în funcție de director al consiliului SA „Servicii comunale Florești” începând cu data de 30 noiembrie 2015, a conducătorului precedent, Grigore Cojocar.

Prin urmare, a menționat reclamantul că în urma emiterii hotărârii din 08 septembrie 2016 a Judecătoriei Florești, care a devenit irevocabilă, a rămas fără loc

de muncă, motiv din care s-a adresat cu o cerere către SRL „Florești Gaz” cu rugămintea de a se reîntoarce în funcția deținută anterior.

Însă, prin răspunsul primit în data de 23 martie 2017, i s-a refuzat în acceptarea cererii deoarece funcția deținută anterior de reclamant, era deja suplinită.

În astfel de circumstanțe, a considerat reclamantul că este în drept să solicite încasarea din contul Consiliului orășenesc Florești în beneficiul lui, prejudiciul cauzat în suma retribuirii muncii stabilite în calitate de director al SA „Servicii comunale Florești” în mărime de 104 000 de lei, ce constituie suma de 13 000 de lei lunar începând cu 10 septembrie 2016, deoarece prin hotărârea din 08 septembrie 2016 a Judecătorei Florești, actele administrative emise de pârât au fost recunoscute ilegale.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 5, 6, 7, 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă, art. 74, 82, 89 din Codul muncii, art. 514 din Codul civil.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești, acțiunea s-a respins integral (f.d. 85, 88-92).

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de către Mihail Tîltu și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești (f.d.113, 114-118).

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată au reținut că angajatorul SA „Servicii comunale Florești” a fost obligat să desfășoare contractul individual de muncă cu Mihail Tîltu în temeiul art. 82 lit. j¹ din Codul muncii, potrivit căruia contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților, în cazul restabilirii la locul de muncă, conform hotărârii instanței de judecată a persoanei care a îndeplinit anterior munca respectivă, conform înscrierilor din carnetul de muncă, la caz, conducătorul precedent al SA „Servicii comunale Florești”, Grigore Cojocaru a fost restabilit la locul de muncă în baza titlului executoriu din 08 septembrie 2016 (f.d. 25).

Mai mult decât atât, instanțele au reținut că, Mihail Tîltu și-a exprimat acordul scris cu privire la cunoașterea tuturor punctelor și subpunctelor contractului individual de muncă, iar potrivit pct. 8.2. acțiunea contractului individual de muncă încetează din alte temeiuri prevăzute de legislația muncii, faptul dat a fost inserat în carnetul de muncă, precum și în ordinul de concediere nr. 98 din 09 septembrie 2016, care nu a fost contestat de reclamant-apelant.

Prin urmare, lecturând textul cererii de chemare în judecată, instanțele au conchis că Mihail Tîltu nu invocă ilegalitatea transferului sau eliberarea nelegitimă din serviciu, dar consideră că Consiliul orășenesc Florești se face vinovat de concedierea sa, motiv din care a cerut încasarea despăgubirilor în temeiul art. 514 din Codul civil, însă în speța dată nu poate fi aplicată norma respectivă.

La 26 iunie 2018, Mihail Tîltu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurentul a notat că soluția instanței de apel este ilegală, și rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, care presupune lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a menționat recurentul că concluziile instanțelor precum că, semnând contractul individual de muncă cu SA „Servicii comunale Florești” a acceptat riscul

de a fi concediat, din motive ce nu depindeau de voința lui, în temeiul art. 82 lit. j¹ din Codul muncii, sunt neîntemeiate, or această situație este prevăzută de lege și nici o persoană nu se poate opune. Însă, dacă un delict/prejudiciu a apărut din vina unor decizii ilegale, persoane, organizații, autorități publice sau de o persoană cu funcție de răspundere, într-un stat democratic, necesită a fi reparat.

Prin urmare, a concluzionat reclamantul că potrivit art. 1404 din Codul civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică, la caz, decizia, recunoscută ilegală, a fost emisă de către Consiliul orășenesc Florești.

Prin referința depusă la 08 august 2018, Consiliul orășenesc Florești a menționat că recursul înaintat de Mihail Tîltu, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi respins.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurent la 22 iunie 2018 (f.d. 123). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 26 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Tîltu, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tîltu împotriva Consiliului orășenesc Florești, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Servicii comunale Florești” cu privire la încasarea despăgubirilor, împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan